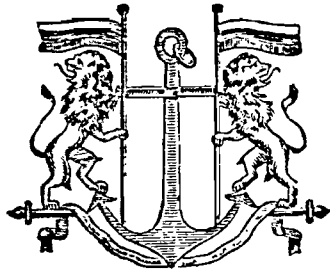

ВАРНЕНСКИИ ОБЩИНСКИИ ВЪСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:
На първа страница 15 стот.
„ втора и трета страници . . . 10 „
„ четвърта страница 5 „

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ

До Варнен. Град. Общин. Комиссия

Вслѣдствие телеграммата отъ Господина Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи отъ 15 й того, имамъ честь да съобщя на Варнен. Град. Общин. Комиссия за знание, че вчера заминала за Руссия една депутация за да положи вѣнецъ на гроба на въ Бозѣ почившия царь Александръ III. Тѣзи депутация се състои отъ Негово Високо Прѣосвѣщенство, Търновский Митрополитъ Климентъ, и отъ Негово Високо Прѣподобие Архимандритъ Василий, протесингелъ на Доростолска Червенска Епархия, по рѣшението на Св. Синодъ, като прѣдставители на нашата църква, и отъ Прѣдседателя на Народното Събрание Т. Теодоровъ и народнитѣ прѣдставители, господа: Дръ П. Минчевичъ, Дръ Молловъ, Ив. Ст. Гешовъ, Ив. Вазовъ и П. Наботковъ—отъ страна на Народното Събрание. № 5552.

Гр. Варна, 16 Юний 1895 г

Окр. Управитель: **В. Поповъ.**

Новоизбрания на 21-й м. м. Май т. г. съставъ на Варнен. Градска Община е утвърденъ вече и отъ надлѣжното Министерство, и, помежду избранитѣ, прѣизбрани сж съ абсолютно вишегласие за постояненъ съставъ на Общинското Управление слѣдующитѣ: за Кметъ г. Янко Славчевъ и за негови Помощници г. г. М. Петровъ, Ст. Явашчиевъ и Г. Ноевъ.

Тричленната Общинска Комиссия вече прѣдаде управлението на Общината на постоянний Общински Съставъ и Общинския Съвѣтъ започна вече засѣданията си.

Съгласно чл. 95 на Закона за Градскитѣ Общини, г. Кмета възлага съ приказъ подъ № 237 отъ 22-й Юний, специални длѣжности на тримата свои Помощници, за добрия и правилень вървежъ на Общинскитѣ работи.

По случай тържественното полагане вѣнецъ върху гроба на почившия Руски Императоръ Александръ III, отъ заминалата прѣди нѣколко дена Българска депутация за Петербургъ, въ 9 часътъ сутрешъта, на 28-й того, отслужи се панахида въ Българската Съборна църква,—на която присѣдствавахъ много Варненски граждани и гражданки.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Изгубилъ съмъ на 26 Май т. г. единъ записъ отъ 212 лева и 80 ст., съ дата 9-й Февруарий 1895 г. издаденъ отъ Анасти Николовъ и съпругата му Архонда. Който го е намѣрилъ, моля да ми го предаде, за което ще получи едно прилично вознаграждение.

(Гр. Варна, III участъкъ № 974.)

Димо Сарафимовъ.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ПРИКАЗЪ

№ 237

Гр. Варна, 22 Юний 1895 година.

Подписаний Кметъ на Варненската Градска Община, като взехъ прѣдъ видъ чл. 95 на „Закона за Градскитѣ Общини“, съ който ми е прѣдоставено право да възлагамъ нѣкои отъ длѣжноститѣ ми върху помощницитѣ си, за правилний и добрий редъ въ управлението, въ интереса на службата,

ПОСТАНОВИХЪ:

I. — На помощника си г-на М. Петрова възлагамъ:

1) Грижата за нагледванне вещнитѣ Общински движими и недвижими имоти, ижтищата мостоветѣ, улицитѣ, — каменисанитѣ и др. въ Общината, и взема мѣрки за запазването и подържаннето имъ.

2) Да нагледжда строенето на Общ. сгради (здания, калдаръми и др.); да надзирава щото строенето на частнитѣ сгради, както и разнитѣ поправки, да ставатъ съгласно плана на града и „Правилата за строение частни здания.“

3) Завѣдваннето общинскитѣ кола и конѣ съ служакитѣ по събиране и хвърлене смѣтътъ отъ улицитѣ на опрѣдлениитѣ мѣста и грижата за по-доброто и възможно по-сѣтино хранение и въобще подържанне градскитѣ конѣ, кола и принадлежности за сѣжитѣ.

4) Да се грижи за заграждането съ разноски, или за смѣтка на притѣжателитѣ имъ: кладенцитѣ, траншната и празнитѣ ижтрѣ въ града мѣста.

5) Да се распорѣжда за подпирание или събаряние, съгласно закона, зданията въ града, които грозятъ да паднатъ.

6) Грижата за доброто състояние и подобрѣние гр.-общ. градини; на посадениитѣ въ тѣхъ и по ижтищата дървеса, както и за посаждането на още други такива (овощки и дървеса).

II. — На помощника си г-на Ст. Явашчиева възлагамъ:

1) Участвуването въ различнитѣ публични търгове за смѣтка на Държавата, Окръжнето и Общината, както и въ венчки комиссии, назначавани за Държавни, Окръжни и Общински работи.

2) Да се грижи въобще за градскитѣ ченми и др. подобни въ Общината (подържанне старитѣ ченми, довършването водопроводитѣ, за направяние нови ченми и пр.)

3) Распорѣжданията за отстраненето или убиването пакостливитѣ и опаснитѣ животни, които се скитатъ по улицитѣ и околността на Варн. Община.

4) Грижата за мѣтенето, чистенето, държането въ исправност и осветлението улицитѣ, а когато трѣбва и за тѣхното поливане.

5) Вземането мѣрки заедно съ град. лѣкарь и др. служаци по Санитарната частъ, противъ епидемическитѣ и др. болѣсти по хората и животнитѣ и распорѣдитѣ за заравяние умрѣлитѣ животни, далечъ отъ населенитѣ мѣста, съ разноски и за смѣтка на стопанитѣ имъ.

6) Грижата за нагледване градеко-общинската гора и да слѣди за правилното ѝ експлоатиране.

III. — На помощника си г-на Г. Пв. Ноева възлагамъ :

1) Нагледването за обезпечение имотитѣ на непълновръстнитѣ, умоповрѣденитѣ и безизвѣстно отежтвяющитѣ (за описване имота имъ, съгласно закона за настойчицеството и пр.)

2) Грижата за своевременното съставяне избирателнитѣ списъци, наборнитѣ или призивнитѣ списъци и списъцитѣ на подтѣжащитѣ на пхтна повинностъ лица; грижата за правилното водение статистиката на г. Варна и доброто състояние на сиротопиталницето.

3) Грижата за своевременното събиране общинскитѣ даждия, налози, берий и др. приходи и вземания на Общината, за които работи, както и за мѣсечнитѣ ревизии на общ. каса, нѣ спомогатъ по негова покана и помощницитѣ ми Г. Г. Петровъ и Явашчиевъ.

4) Грижата за нагледването на гр.-общинската библиотека.

5) Грижата за първоначалното приготвление поемнитѣ условия и проекти за контрактитѣ по отдаване подъ наемъ общинскитѣ имоти, или тѣхнитѣ производения и доходи, както и проектитѣ за отдаване на откупвачъ общинскитѣ берии, а ежщо за отдаване на търгъ разни общински сгради и подряди.

6) Нагледването да се провѣриватъ мѣрцитѣ и теглитѣ и промишляването за качеството, количеството и цѣнитѣ на общото продоводствено съгласно съ законитѣ и рѣшенията на Съвѣта и издаденитѣ отъ менъ прикази.

7) Контролирането Октроалното Отдѣление за правилно да се експлоатира това даждие и разрѣшавание малкитѣ распри мѣжду откупчика и търговцитѣ.

Прѣдоставямъ право на г-да помощницитѣ ми при изпълненето възложенитѣ имъ длѣжности, да дѣйствуватъ по свое уемотрепие съгласно законитѣ, рѣшенията на Съвѣта и издаденитѣ неотменени прикази. Давамъ имъ право, щото венчикитѣ книжа, които се отнасятъ за изпълнение възложенитѣ тѣмъ длѣжности, да подписватъ вмѣето мене.

По венчикитѣ други дѣла, неозначени по-горѣ, както и общия надзоръ на венчикитѣ общински работи, вършени отъ г-да помощницитѣ ми и подвѣдомствениитѣ на Общ. Управление служаци, задържамъ правото си да се распорѣждамъ азъ или той отъ г. г. помощницитѣ ми, комуто особно възложж, било писмено, било усно и, когато отежтвявамъ отъ канцеларията, иматъ право г-да помощницитѣ да подписватъ неходящитѣ неотлагаеми книжа.

Кметъ : **Я. Славчевъ.**

Вѣрно, Секретаръ : **Петрановъ.**

ПРИКАЗЪ

Прѣписъ.

№ 235.

Гр. Варна, 21 Юний 1895 година.

Кмета на гр. Варна на основание чл. 88 отъ „Закона за Градскитѣ Общини“, въ интереса на общественото здравие и добритѣ нрави,

Постановихъ:

Ст. I. Къпаннето на конье и др. животни въ морето, освенъ при Английската скеля, другаде строго се забранява.

Ст. II. Ония, които нежелажтъ да се къпятъ въ морскитѣ бани, къпаннето около послѣднитѣ се допуска на мъжсетѣ на 100 метра расстояние къмъ „Истокъ“ отъ мъжската баня, а на женитѣ на 50 метра на „Западъ“ отъ женската баня.

Ст. III. Неповинующитѣ се на настоящата распорѣдба ще се наказватъ съ глоба отъ 1 до 25 лева.

Ст. IV. Съ надзора за точното изпълнение тоя приказъ се натоварватъ Градскитѣ Санитарни Приставни и Общинскитѣ агенти, както и надлѣжнитѣ полицейски чиновове.

На първообразния (под.) Кметъ : **Я. Славчевъ.**

Вѣрно, за Секретаръ : **Бошковъ.**

ВАРНЕНСКА ГРАДСКО ОБЩИНСКА КОМИССИЯ.

АКТЪ

Днесъ, на 1-й Юний 1895 год., долуподписанитѣ Прѣдседателъ на Варненската Градска Комиссия, Николай Вълкановъ, и члена на Комиссията Ст. Явашчиевъ и въ присѣдствението на Кассиера Петръ Ивановъ, произвѣдохме срочна ревизия върху операциятѣ, извършени отъ послѣдния отъ 1-й до 31-й Май, и намѣрихме :

1) Че като се спаднаж израсходванитѣ сумми, си рѣдъ документитѣ отъ постѣпленията показани въ квитанционната книга, указа се наличността вѣрна, спорѣдъ както е показана въ кассовата книга, а именно:

врѣмenni платежни . . .	лева	43974.30	ст.
готови пари въ сѣбро . . .	”	1022	
” ” ” мѣди . . .	”	459.10	”
		45,446.50	”

2) Суммата по квитанционната книга и расходнитѣ документи, намѣрихъ се, че сж записани въ Кассовата и партидианата книги, по наставленията укзани въ Правилника за счетоводството на Градеко-Общинскитѣ Управления.

3) Оставенитѣ въ депозитъ и на хранение сумми лева 7338 ст. 54, спорѣдъ както сж записани въ депозитната книга, а за повърнатитѣ прѣзъ истеклий мѣсець, — намѣрихъ се рѣдовни расписки, ежщо и оставжлитѣ разни вѣщи.

Прѣдседателъ : **Вълкановъ.**

Членъ на Комиссията : **Явашчиевъ.**

Кассиеръ : **П. Ивановъ.**

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОКОЛНЬСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Прѣписъ отъ Прѣписъ.

ЗАПОВѢДЪ

По 4-та Прѣславска Дивизионна Область.

По Генералъ-Щабната частъ.

№ 73

1-й Юний 1895 год. гр. Шуменъ.

§ 4. Спорѣдъ окръжното прѣд- *За изпълнение* писание на Военното Министерство *отъ Помощници-* отъ 27 Миналий м-ць Май подъ № *тъ на Командири-* 1833, заповѣдвамъ на помощницитѣ *тъ на пѣхотни-* на Командиритѣ на пѣхотнитѣ пол- *тъ полкове.* кове, да се распорѣдѣтъ, щото, по примѣра на миналитѣ години, повикването на обучение на кадрови-

тъ войници, които се намиратъ по телеграфо-пощенска служба, да се отложи за 1-й идущий Октомврий мѣсець.

Подписалъ: Началникъ на Областѣта Подполковникъ Никифоровъ, завѣрилъ Старший Адютантъ, причисленъ къмъ Генералний Щабъ, Майоръ Тодоровъ, завѣрилъ Помощ. на Командира на 8 п. При морский на Нейно Ц. Височество полкъ, Подполковникъ Обрѣшковъ, завѣрилъ Секретарь при Варненското Окр. Управление Т. Раевъ.

Вѣрно: Секретарь при Варненското Град. Окол. Управление: Т. Дрезаровъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Лошата болѣсть

или

СИФИЛИСЪ.

ОТЪ В. К. ТРУГОВСКАЯ

(Докторъ—жена)

Прѣвела **Б. В. Тончева.**

Введеніе.

Който прочете тѣзи книжка, той ще узнае, че болѣстьта, за която тука се говори, прѣминава отъ единъ човѣкъ на другъ не само при развратенъ животъ, но и по другъ начинъ. Ето защо несправедливо е да се мисли, че ако нѣкой човѣкъ е боленъ отъ тѣзи болѣсть, то не значи че е живѣлъ развратно. Често пѣти при много болѣсти човѣкъ не е кривъ, че се е разболѣлъ отъ една или друга болѣсть; той по нѣкога просто страда отъ грѣхонетъ на други хора. Но ако ще даже човѣкъ и самъ да си е спечелилъ тѣзи болѣсть, то и въ такъвъ случай грѣхота е и жестоко е да се осжда и прѣзира за това. Ний нѣмаме право да осждаме и осждаме другитъ за този грѣхъ, защото ний сами не сме добри. И ако ний нѣмаме такъвъ грѣхъ, то имаме други грѣхове, както прѣдъ Бога, тѣй сѣщо и прѣдъ хората.

Живота е тѣй устроенъ, щото всѣко отклонение отъ Божията воля и всѣко нарушение законитъ на човѣшката природа докарватъ сами по себе си своето наказание.

Природата си върши работата. На насъ остава само да обичаме и жалѣмъ страдающитъ хора. Човѣкъ, който се е заразилъ отъ тѣзи страшна болѣсть, по своя или чужда вина, той си и страда. Самата религия ни учи, да обичаме и помагаме на нещастния, да го утешаваме съ участието си въ неговата скръбъ, да му помагаме да се излѣкува и да постѣпваме тѣй, щото неговата болѣсть да не прѣмиснава на другиго. Затова сме надарени съ съвѣсть и разумъ. Съвѣстьта ни заповѣдва да помагаме, а разума ни показва какъ по добръ да помогнемъ.

Когато ний помагаме на братията си въ нещастие, когато отъ жалость къмъ тѣхъ ний забравяме своето спокойствие и не се гнусимъ отъ никакви страшни зрѣлища, ний изпълняваме своята длъжностъ — и съ това ще достигнемъ най високо щастие.

I.

Какви биватъ слѣдствіята, когато хората не обръщатъ внимание на тѣзи болѣсть.

Всички почти знайтъ, че има една страшна болѣсть, която прѣминава отъ единъ човѣкъ на другъ, обезобразява му лицето, тѣлото му се покрива съ пѣпки, появяватъ се болки въ устата и гърлото, откриватъ се рани, коститъ захващатъ да гнийтъ.

Всѣки, който се разболѣва отъ тѣзи болѣсть, крие това, счита их за позоръ, безъ да му мисли, каква вреда нанася съ това на другитъ хора. Рѣдко има, които знайтъ, какъ да се прѣдпазватъ отъ тѣзи страшна болѣсть и какъ да узнайтъ болния отъ неж човѣкъ; а най главното — самъ болния често пѣти не знае и не мисли, колко е опасенъ той за другитъ хора и какво голѣмо зло може да имъ причини, ако имъ прѣдаде болѣстьта си. Ето защо болнитъ, които крийтъ болѣстьта си и не се лѣкуватъ, сѣ виновати прѣдъ ближнитъ си. Заразенитъ човѣкъ, за да покаже, че е здравъ, той ще ѣде и пие съ всички наедно, ще се ожени, а съ това ще прѣдаде болѣстьта най-напрѣдъ на близкитъ си, а послѣ и на другитъ хора. Огъ мжжѣтъ заразата се прѣдава на жената, отъ жената на мжжѣтъ, отъ родителитъ на дѣцата; дѣцата пѣкъ заразяватъ други дѣца, и по такъвъ начинъ заразата пѣтува отъ семейство въ семейство, отъ село въ село. Най-легко заразата се разнася по селата отъ овчаритъ, говедаритъ и други такива, които се хранятъ отъ кѣща на кѣща, както е обичай по нашитъ села.

Има цѣли села, въ които мжчно може да се намѣри човѣкъ незаразенъ отъ тѣзи болѣсть: таквато хора сѣ истощени; лицата имъ сѣ обезобразени; дѣцата имъ сѣ раждатъ мъртви или слаби; въ подобни села има много *слабоумни хора*. И всичко това зло произлиза отъ туй, че нѣкой си е занесълъ въ селото лошата болѣсть (сифилиса), самичкъ той не се пазилъ, другитъ хора не сѣ знажли за неговата болѣсть и *заразата се разнесла* по цѣлото село.

Най-често се разнася тѣзи болѣсть отъ съддатитъ и тия отъ работницитъ, които ходятъ на печалба въ разни градове.

Както на съддатитъ, тѣй и на работницитъ имъ се случаватъ да ѣдѣтъ и пиятъ съ чужди, неопознати тѣмъ хора; нѣкой съддатинъ или работникъ, за свое нещастие, се срѣща съ нѣкой боленъ човѣкъ, заразява се отъ него и прѣдава болѣстьта на другитъ хора. Шведцѣжъ въ нѣкой здраво семейство се появява единъ боленъ, а отъ него се заразяватъ: жена му, дѣцата му и други; тѣй щото, единъ човѣкъ става причина да загинатъ много хора.

Лошата болѣсть донася много мжки на простия народъ. Всѣка болѣсть сѣщо пѣлиза на работния човѣкъ; той нѣма време да болѣдува, а сифилиса е таквазъ болѣсть, че който се зарази, мжчно се отървава отъ неж. Често пѣти ако болния не се лѣкува на време, страда прѣзъ цѣлия си животъ до дълбока старостъ и умира съ голѣми мжки. Младитъ и здравитъ хора рѣдко мрѣтъ отъ тая болѣсть и даже не лѣжѣтъ отъ неж; тѣхъ то едно ги боли, то друго и често се оплакватъ, че нищо умиратъ, нищо пѣкъ оздравятъ.

А какъвъ срамъ е за заразенния човѣкъ, — най-вече ако се разболѣе нѣкоя мома! Въобще голѣмо нещастие е за една мома, ако се прѣсне лонъ слухъ за неж: за неж никой се не оженва, а ако тя се ожени, то постоянно ѝ натякватъ. Или пѣкъ ако излезе истина, че такава мома е била заражена, то за неж нѣма бѣлъ день.

Глупавитъ хора не мислятъ даже, че съ тия укори и натяквания правятъ още по-лошо; тѣ не знайтъ, че до като човѣкъ е боленъ, легко можѣтъ да се прѣдпазятъ отъ него, всички можѣтъ да останатъ здрави и че семѣйния миръ нѣма да се наруши. Противъ тѣзи страшна болѣсть има лѣкарства, и ако се захване лѣкуванието на време, заболѣлия човѣкъ може да се направи безопасенъ за другитъ и, макаръ врѣменно, — може да бѣде здравъ.

Какъ се предава тѣзи болѣсть отъ единъ чело­вѣкъ на другъ.

Какъ се предава тя?

Тя се присажда като шарката, само че шарката ъж присаждатъ нарочно, а лощата болѣсть, сифилиса, се присажда случайно.

Шарката присаждатъ тѣй: взематъ материя отъ оспенната пжичица на теле или дѣте, надунчатъ на ржката или кржктъ у здраво дѣте и въ направенитѣ дупчици турятъ отъ оспенната материя. Минаватъ 5—7 дена и тамъ, гдѣто сж биле дупчицитѣ, излизатъ голѣми пжпки, гнойнички; ако земемъ отъ гнойнич­китѣ материя и ъж присадимъ на друго дѣте, то и у него ще излезатъ пжпки. Пжкитѣ подежхуватъ и прѣминаватъ, само остава бѣлѣгъ отъ присажда­нието. Такова дѣте мжчно се разболѣва отъ баба шарка.

Когато нѣкой се зарази отъ сифилисъ, смъщо тѣй, като при шарката, въ раничка или нѣкое одраскано мѣсто, попада гной отъ сифитическитѣ гнойнички и на туй мѣсто сжщо ще се появи болѣсть, само че нѣма да бжде пжичица, ами кржгла раничка съ твърди краища. Разликата се състои още въ туй, че първата сифилитическа пжичица ще се появи не подиръ 5 дена или недѣля, а само послѣ 2—6 недѣли, а по нѣкога минава и по-дълго врѣме.

Главната разлика се състои още и въ туй, че послѣ присажданieto на шарката, пжкитѣ се изгубватъ и дѣтето остава здраво, а при сифилиса първата раничка дълго врѣме не заживѣва: заразата минава въ кръвта и се почватъ разни други болки.

Появяватъ се болки въ устата, гърлото и коститѣ. Повнкога човѣкъ дълго врѣме болѣдува, до като се сѣти, или другитѣ хора му кажатъ, отъ каква болѣсть е боленъ. Често пжти болнитѣ не забѣлѣзватъ първата раничка, защото тя нито боли, нито пжкъ сърби; болнитѣ почти всекоги казватъ, че такава раничка не сж имали, но тѣ казватъ това затуй, защото тя не боли, а работния чело­вѣкъ нѣма врѣме да забѣлѣзва такива дрѣбни работи. При всичко това, тя, макаръ и малка, сѣ е имало пжкъждѣ по тѣлото, защото безъ неж не може да има тая болѣсть.

На какви мѣста се присажда сифилиса?

Той може да се присади на всекъждѣ по тѣлото, стига да има раничка или одраскано мѣсто и да попадне гной. Ако мжжътъ прѣдава болѣстьта на жена си или пжкъ жената на мжжътъ, то прѣди всичко заболѣватъ половитѣ имъ органи, защото на тѣхъ често пжти се намиратъ ранички и тѣхния гной попада чрезъ най малкото одраскано мѣсто и заразява здра­вия мжжъ или здравата жена.

Въ селския животъ още по-често се заразяватъ чрезъ устнитѣ и устата. Ако у болния човѣкъ на уст­нитѣ или въ устата се намиратъ ранички, то гной, който се отдѣля отъ тѣхъ остава по чаши­тѣ, лъжницитѣ, кърнитѣ и други, попада въ устата и устнитѣ на здравитѣ хора, защото тѣ употребяватъ смъщитѣ нѣща, които сж биле употребявани отъ болния чело­вѣкъ. А въ устата и на устнитѣ отъ вѣтъра и лѣт­нитѣ горѣщини, често пжти се намиратъ пукнатини, дѣто попада гной и се присажда болѣстьта.

Болѣстьта, често пжти се прѣдава чрезъ цалувки. Майкитѣ най легко прѣдаватъ заразата на дѣцата си чрезъ цалувкитѣ си, цицитѣ си и т. н.

Ако нѣкое дѣте, което има сифилитически ранички на устнитѣ си, вземе да сучи цицата на здрава жена, или пжкъ на здравата си майка, то по цицитѣ се по­явяватъ ранички и тя е вече заражена.

Ако майката е била заражена по-напрѣдъ съ си­филисъ, то у неж нѣма да се появѣтъ ранички отъ сифилитичното дѣте. У неж заразата е прѣминала

(Слѣдва)

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЯ.

Вслѣдствие отношението на Господина Варнен­ский Градско-Околийски Началникъ отъ 13 м. м. Ю­ний подъ № 4754, Общинското Управление обявява на населението въ градъ Варна, че въ Кеманларското селско общинско управление е хванатъ единъ краденъ конъ, съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: 7 годишенъ, косъмъ сивъ. Чието е въпросния конъ, да се яви въ казаната община съ надлѣжнитѣ документи за правособ­ственность, и си го получи.

Вслѣдствие отношението на Господина Варнен­ский Градско-Околийски Началникъ отъ 26 м. м. Юний подъ № 5193, Варненското Градско Общинско Управ­ление обявява на населението, че на 25 Май т. г. въ околността на Столицата се намѣрилъ единъ убитъ, нѣщо прѣди три мѣсеца съ ножъ, неизвѣстенъ чело­вѣкъ на 45 год., коса тъмнокестаниева и прешарена съ бѣли косми, ръстъ почти най високъ, тѣлосложе­ние здраво, облѣкло не ясно отъ какво е, понеже ос­танкитѣ отъ него сж твърдѣ незначителни. Ако има такъвъ чело­вѣкъ липсалъ отъ 3—4 мѣсеца насамъ изъ нѣкое семейство въ градъ Варна, роднитѣ му да съ­общятъ това веднага на Варнен. Градско-Околийско Управление.

Вслѣдствие отношението на Господина Варненский Градско-Околийски Началникъ отъ 24 м. м. Юний подъ № 5124, Варненското Град. Общ. Управление о­бявява на населението, че у жителя отъ село Педак­ва, Кеманларска Околия, Махмудъ Мехмедалпевъ, се намира безъ стопанинъ единъ волъ съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: 4 годишенъ, косъмъ сиво-бѣлъ, рога чивга. Чието е въпросния волъ, да се яви въ казаната сел­ска община съ надлѣжнитѣ документи за правособ­ственность, и си го получи.

Вслѣдствие писмата на Господина Варненский Градско Околийски Началникъ отъ 9 и 10 м. м. Ю­ний подъ № 4637 и 4675, Варненското Градско-Об­щинско Управление обявява на населението за знание и прѣдпазване, че въ село Попива, Силнстренска о­колия, се е появила по едрия рогатъ добитѣкъ бо­лѣстьта „кървавъ дрисѣкъ“. А въ село Айдемиръ, тѣй смъщо—Силнстренска Околия, овчата *шарка* се е прѣкратила.

№ 4668

Гр. Варна, 30 Юний 1895 година.

Вслѣдствие писмото на Господина Варнен. Град. Началникъ отъ 28-й того подъ № 5284, основано на телеграммата на Господина Варнен. Окр. Управитель отъ вчера подъ № 5871, Варненското Градско-Общин­ско Управление честь има да обяви на младежитѣ, взети отъ т. г. наборна коммисия за новобранци, съ право на учители, разрѣшава се да се явятъ на 1-й Юлий да отбижтъ първий срокъ на военната си служба.

Ако сами желаѣтъ това, да се явятъ къмъ озна­ченото число въ съотвѣтствующитѣ полкове за отби­ване първий срокъ отъ службата си.

Кметъ: **Я. Славчевъ**

Секретаръ: **П. В. Петрановъ**